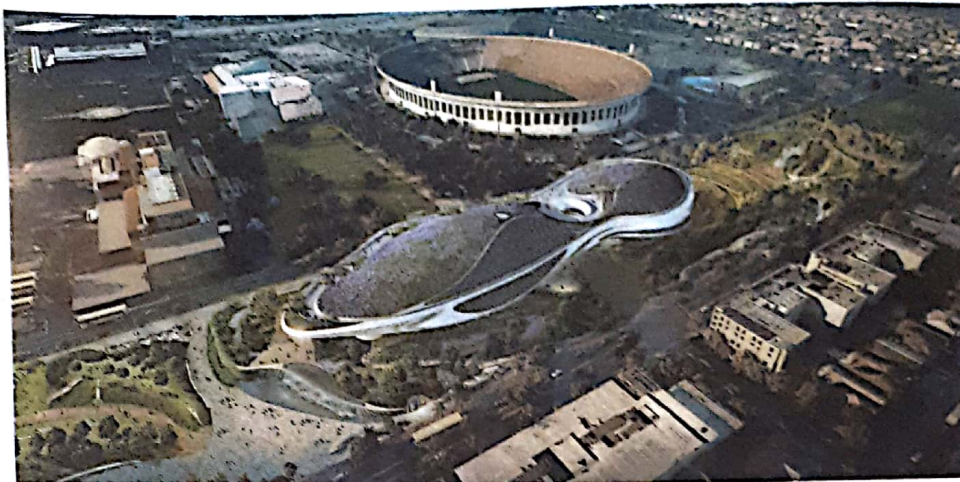

הדמיה של מוזיאון ג'ורג' לוקאס לאמנות הסיפור בלוס אנג'לס. בניין דמוי ספינת חלל צילום: LUCAS
MUSEUM OF NARRATIVE ART NYT

רוצים לפתוח מוזיאון חדש? לא בשכונה שלי

מקובל לחשוב שמוזיאונים מביאים לפיתוח כלכלי ומשדרגים את מעמד השכונה, אולם לא פעם תושבים מתלוננים כי הם גורמים לפקקים, רעש ומצוקת חניה

מימון ומיקום, למשל – וקט' גם, כמו השאלה אם להתיר להם נות המתנות למכור מחזיקי מפתחות ב-40 דולר ועליהם צ"ט סוט של המשורר ורגיליוס, "שום יום לא ימחק את האדם מויתרון המוכן. יכבד תשע שנים ברציפות אנחנו משוחזרים עם בעלי עניין מקצועות שונות ושומעים את דעי תם, אומר דניאלס.

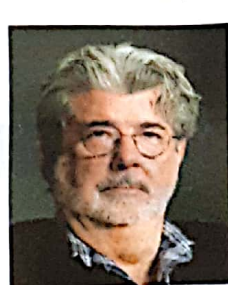

אתר הבנייה של מוזיאון ג'ורג' לוקאס. חוקם אחרי ארבע שנות מאבק צילום: ROZETTE RAGO/NYT

לקבץ במתחמים
חרף העריות שעלולה לצוץ בשלבי התכנון, אין התנגדות גור' פת להקמת מוזיאונים, אומר ג'ון גרנה, מנכ"ל סוכנות הייעוץ "Leisure Business Advisors" מריצ'מונד שבוורג'יניה, המנהל לת בדיקת היתכנות ומחקר על השפעה כלכלית בנוגע למור' יאונים, לפאריס ולגני חיות. "מוזיאונים בדרך כלל מעוררים רגשות חיוביים", הוא אומר ומר' סיף כי יש תושבים שסבורים שר' ומי המוזיאונים "מנצלים לרעה את התחושה החיובית הזאת" כדי להשיג תמורה במס ומימון ציבורי שמעביר את הנטל הכספי אל המצביה.

ואולם, "ומי המוזיאונים מור' צאים דרכים להתגבר על התנג' דות מקומיות. במאי "מלחמת הכוכבים" ג'ורג' לוקאס ניסה במ' שר שנים אחדות למצוא בערים שונות בית למוזיאון לוקאס לאמ' נות הסיפור, התאים לכלל מהערים תכנון מיוחד להבטיח לממן בעצמו את הבנייה. הניסיון הראשון שלו, מבנה מתוכנן בסגנון בוואר בפארק פרסידין שבסן פרי' נסיסוק, נחל בהתנגדות חריפה. אחרי ארבע שנים של מאבק הוא הציע להקים את המוזיאון במקום אחר, בשטח יער לא מפותח בין

המוזיאון יחליטו להקים אותו בעיר אחרת. דניאלס אומר שמע' צת המנהלים של הקרן שוקלת לחפש מקום אחר להקים בו את המוזיאון, לאחר שנתקלה ביריחות נגדיות. "אם מאונט פלונט או צירלסטון רוצות להציע הצעה, אטנו במחלל נקדם אותה בברכה, אבל כרגע יש לנו בעיה של אמן בראש העירייה ובמאונט פלונט", הוא אומר.

הבמאי ג'ורג' לוקאס צילום: אי'פי

במה המתנגדים הם תושבים שמתנגדים בעיר כל חייהם, וכ' עיניהם כאונט פלונט היא "עיריה קטנה", אומרת חברת המועצה גאנג מרג' ויטל, עורכת דין לע' פחתה מלוס אנג'לס. למאונט פלונט לפני שלוש שנים. "המקום הזה הוא כבר מזמן לא עיריה קט' נה, היא אומרת. למעשה, מאונט פלונט היא העיר הרכיבית בגודלה בג'ורג'יה. האוכלוסייה שלה עמדה ב-2017 על 86,668 נפש, לעומת 47,609 בשנת 2000, על פי הער' כת הלשכה למרשם האוכלוסין. ויטל חוששת שאם המוזיאון למדלית הכבד יקבל היתר לה' ריגת הטוב, וימים אחרים יראו בכך תקדים לפירוקים שלהם. אנטנו צריכים לנסח את ההיתר באופן זה, כך שיהיה תקף רק בג' גע למוזיאון, ולא יהיה אפשר לה' חיל אותו על כולם", היא אומרת. החשש הגדול יותר הוא שימי

ההידעה על הקמת מוזיאון במאונט פלונט שבוודס קרוליינה, פרוור של צירלסטון, נתקלה בד' תנגדות חריפה בייחוד. יומי המר' סד המוצע. המוזיאון הלאומי של מדלית הכבד, מקורם שמועצת העיר תאשר את תוכנית הבנייה שלהם, אבל כמה מחברי המועצה, ואיתם ראש העירייה וכמה בותר' שבים, הביעו חששות. המוזיאון מתוכנן לקום בפסריוסט פרינט, פארק המשתרע על פני כ-1,400 דונם בגבול צירלסטון, שבו עונגת יורקטאון, נשאלת מטוסים מתקר' פת מלחמת העולם השנייה. אלא שהתבונן המקורי שהגישה הקרן למדינת הלאומי של מדלית הכ' בד נפסל בינאר משום שהיה בו חריגה של כ-23 מטרים ממגבלת הגובה, שעומדת על כ-15 מטרים. מנכ"ל הקרן ג'וזף דניאלס הגיש למועצה תוכנית מתוקנת של המוזיאון, ולפיה יהיה גובהו 25-3 מטרים, אבל הוא יהיה רחב יותר. השינוי המוצע לא הצליח לפייס את המתנגדים. תושבי האזור התלוננו גם על התנגצת' צע' מן, אומר ויל היינ, ראש עיריית מאונט פלונט. "התחושה שאני מקבל מורבים מהתושבים היא שהעיצוב הנוכחי לא מתאים לעיר' הנוף שהם חיים בה, הוא אומר. דואו גם לא מכבד את קו האופק של גבול צירלסטון."

דניאל גרנט

ניו יורק טיימס
חיאונים הם מקור למידע. למועצות תרבותיות ולהת' כת איפקים. הם גם כשפי' שים מקום כפנס כעל ניוחוח אינלסקטאל, אבל האנשים שר' תגוררים או עובדים סמוך אליהם רואים בהם מקור לרעש ולפקקי תנועה, ולפעמים גם בור ללא תח' חית שכולל עוד ועוד כספי ציבור. על פי הכסן לשיחתי מר' ויאונים וספריות בושנינגטון, כ-35 אלף מוזיאונים פעלו ב-2014 בארצות הברית, כפול מכספרם ב-1990. מוזיאונים חדשים מסייעים להיפתח – כמוזיאון המורשת ההיסטורית במונטגומרי שבאלבמה ועד סקייספייס האס' פרמנטל בניו יורק. אלא שהייר' האזורים שבהם יש כוונה להקים מוזיאונים מתנגדים להם כמעט' שכאב הראש יעיל והנוף יקטן. גם הפקקים בעירויות אינם ששים להעניק היתרים להקמת מר' ויאונים, מחשש שהאחריות הכס' פית תיפול עליהם אם המוזיאון לא יצליח להשיג את עידי גיוס הכספים שלו, או אם מספר המבק' רום המטרים לא יענה על הצר' פיות, כייחוד אם העירייה סירעה בבדיקת ההכנת המבנה.

מסובל לחשוב שמוזיאון מעלה את ערך סביבתו, כך אומרת לורה רוברטס, יועצת למוזיאונים בקרימפרינג שבסבסצססס. "אילה' מוסדות נקיים ומנוחלים היטב, שבמסגרתם פותח כלכלי ומשודר' גם את המעמד של השכונה, היא אומרת, אך מוסיפה כי "הפקקים וכצוקת התנועה, ולפעמים הרעש, כסדים את הבין נגדם, כייחוד כש' מקימים מוזיאון בלב שכונת בורג'יה."

ההידעה על הקמת מוזיאון במאונט פלונט שבוודס קרוליינה, פרוור של צירלסטון, נתקלה בד' תנגדות חריפה בייחוד. יומי המר' סד המוצע. המוזיאון הלאומי של מדלית הכבד, מקורם שמועצת העיר תאשר את תוכנית הבנייה שלהם, אבל כמה מחברי המועצה, ואיתם ראש העירייה וכמה בותר' שבים, הביעו חששות. המוזיאון מתוכנן לקום בפסריוסט פרינט, פארק המשתרע על פני כ-1,400 דונם בגבול צירלסטון, שבו עונגת יורקטאון, נשאלת מטוסים מתקר' פת מלחמת העולם השנייה. אלא שהתבונן המקורי שהגישה הקרן למדינת הלאומי של מדלית הכ' בד נפסל בינאר משום שהיה בו חריגה של כ-23 מטרים ממגבלת הגובה, שעומדת על כ-15 מטרים. מנכ"ל הקרן ג'וזף דניאלס הגיש למועצה תוכנית מתוקנת של המוזיאון, ולפיה יהיה גובהו 25-3 מטרים, אבל הוא יהיה רחב יותר. השינוי המוצע לא הצליח לפייס את המתנגדים. תושבי האזור התלוננו גם על התנגצת' צע' מן, אומר ויל היינ, ראש עיריית מאונט פלונט. "התחושה שאני מקבל מורבים מהתושבים היא שהעיצוב הנוכחי לא מתאים לעיר' הנוף שהם חיים בה, הוא אומר. דואו גם לא מכבד את קו האופק של גבול צירלסטון."

המשחק הוא רב-גילי. מומלץ לעבוד בשיתוף פעולה משפחתי – מתברר שילדים יעילים בפיצוח בעיות שמבוגרים פחות יעילים בהן. מה שנדרש זה היגיון וחשיבה יצירתית, ולכן חשבו מחוץ לקופסה! נוסף על כך, תזדקקו לחיבור לאינטרנט דרך מחשב או טלפון נייד, על מנת להתחבר למועד המשחק, שאותו תוכלו למצוא בכתובת האינטרנט הבאה: gene.yediot.co.il. שימו לב! כל מחלקה (נשמה/ מוח/ גוף/ לב) מופיעה בעמוד משלה בעיתון המודפס. פתרון החידה של כל מחלקה הוא שתי אותיות בעברית. מצאתם את כל הפתרונות לארבע המחלקות? חזרו לכאן, ומלאו את המקור, שנמצא כאן למטה, לפי הסדר. עם הקוד בידיכם, היכנסו לדף האינטרנט של המשחק, כדי לגלות אם הגעתם לפתרון הנכון – ופיצחתם את הגנום הישראלי. שתקלעם בבעיה? תוכלו לקבל עזרה והכוונה באתר המשחק ובכתיבתם של "דיעות אחרונות", **בהצלחה, קלייסטרו**

הוראות

כדי לעזור לכן ולכם לעזור למדענים ולצוות שלה להצליח במשימה, חילקנו את הגנום הישראלי לארבע מחלקות:

< מחלקת נשמה: כאן תוכלו למצוא את האמנים והאמניות מתחומי האמנות השונים, שביחד מרכיבים את הנשמה הישראלית היתירה.

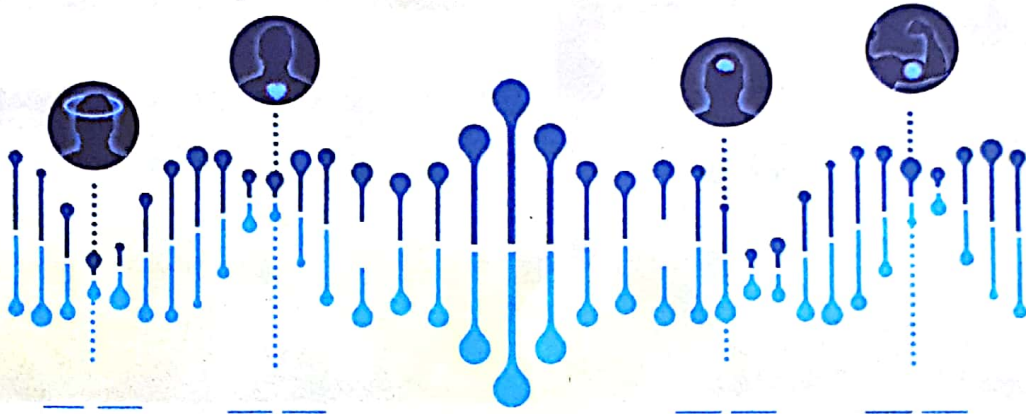
< מחלקת מוח: כאן תוכלו למצוא את המדענים והמדעניות החוקרים והחוקרות והיממים והיזמות הישראלים שבלטו לאורך השנים.

< מחלקת גוף: כאן תוכלו למצוא ספורטאים וספורטאיות מעוררי השראה.

< מחלקת לב: כאן תוכלו למצוא מנהיגים ומנהיגות, פורצי דרך, אנשי חזון.

איך משחקים?
משחק חדר הבריחה שלנו קורה ממש כאן, בעיתון המודפס. אנחנו מזוירים בין הדפים. אין גבולות של זמן, מקום או מספר משתתפים.

הפתרון של כל אחת מהמחלקות הוא שתי אותיות. אנא מלאו אותן כאן:

הנחשב בעולם: "אנחנו חושבות שיש משהו בגנום הישראלי, שיכול לתת תשובה לאיוון הנחוץ לעולם כמו אוויר לנשימה". אבל זה לא כל כך פשוט. שלוש החוקרות ישנות מעט, לא מבלות בכלל ובקושי ראו את בני משפחתיהן כבר שנה, אבל ההתקדמות שלהן היא מועצתית. בשלב הזה דרושה פריצת דרך, זינוק אמוני, דילוג קוואנטי או במילים פשוטות, משהו שיעיף את המחקר קדימה. החוקרות מנסות עכשיו לזקק את הגנום הישראלי מארבעה תחומים: הנשמה – אמנים, זמרים ואישי רוח ישראלים; המוח – מדענים, ממציאים ויזמים ישראלים; הגוף – ספורטאים ישראלים; והלב – מנהיגים ופורצי דרך ישראלים. האם תוכלו לעזור לחוקרות לספח את הגנום בכל אחד מרשתות החברתיות? אם כן, הגנום הישראלי בדיכום!

הסיפור

השנה היא 2047 (99 שנה אחרי הבריחת המדינה). סין היא המעצמה הגדולה והחזקה בעולם. שתי המעצמות – אמריקה ורוסיה – התאחדו למעצמת-על אחת בשם "ארצות הברית המועצות". יחד הן מנסות להוות משקל-נגד כלכלי מול הענק הסיני. כפי שהייתה מאז ומעולם, מדינת ישראל עורגת ממוקמת בצומת המרכזי בין יבשות אסיה, אפריקה ואירופה, אלא שעכשיו היא גם הגבול שבין העולם הסיני לבין העולם הרוס-אמריקאי, וכבואת היא הופכת להיות מקור של התפתחות והדוממיות בקנה מידה עולמי. כינתיים, כבול שבשווייץ, במעבדה חרשנית בשם why, שלוש מדעניות צעירות – ראש הצוות פרופ' טואי מיטרה, פרופ' מיה גולדש'טיין ופרופ' סונדא ארמפה – מנסות לפצח את הגנום הישראלי. הן מנסות להתחקות אחר אותו מרכיב גנטי נסתר מן העין, אשר הופך את הישראלים לישראלים. פרופ' מיטרה אמרה בראיון ל-"sciencemag", מגזין המדע

מוכנים להתחיל? היכנסו למדורת החדשות המיוחדת:

באתר gene.yediot.co.il או סרקו את הקוד:

איור: ארז צדוק

זקוקים לעזרה?
gene.yediot.co.il

אמנים, יוצרים
ואישי רוח

החדר הראשון: מחלקת נשמה /

4. דוד גרוסמן:
נולד ב'1954
בירושלים. סופר
עתיר פרטים. בין
ספריו המוכרים:
"מישהו לרוץ"
"סוס אחד"
"אשה"
"כנס לבר", "אשה"
"בורחת מבשורה".

3. שלמה ארצי:
נולד ב'1949
באלוני אבא. זכה
בפרסים רבים,
כולל כינור דוד
ופרט אקו"ם. בין
שיריו: "חום יולי"
אונקט, "תרוקן"
ו"מלך העולם".

2. זמר ארנוב:
נולד ב'1955
הולדוראשון.
לציון וחשב,
לאבי המחזיקה
הים תיכונית.
משיריו הידועים:
"אליהו", "בדד"
ו"הפרח בגני".

1. אריק
איינשטיין:
נולד ב'1939. נולד
החממן בתל אביב.
היה זמר, פזמונאי
ושחקן ישראלי. בין
שיריו: "עוף נולד",
"סן פרנסיסקו על"
המים" ו"פסק זמן".

8. חנה רובינא:
נולדה ב'1888
בברזינו.
שבבלארוס.
שחקנית תיאטרון
וזוכת פרס ישראל
שכונתה "הגברת"
הראשונה של
התיאטרון העברית.

7. חנוך לוין:
נולד ב'1943
בתל אביב. נחשב
לגדול מחזאי
ישראל. בין
יצירותיו: "מלכת"
האמבטיה",
"חפץ", "אורז"
מזודות ועוד.

6. שושנה דמארי:
נולדה ב'1923
בתימן. נבחרה
ל"זמרת"
השישים. בין
שיריה המוכרים:
"כליות", "צריך"
לצלצל פעמיים",
היו זמנים" ועוד.

5. מנשה קדישמן:
נולד ב'1932
בתל אביב. פסל
וצייר שזכה
בפרס ישראל
לפיסול. בין
פסליו הידועים:
"עקדת יצחק"
ו"התרוממות".

1 מיהו האמן המכונה?

שי חקלאות זכא, ייצר צושה
חלואם מישוא זחוי חסח
זחלצח אל זחלצח, זחלצח
ח ישר קוחל סוזח חא סוזחח
זחח קיזח סי סח סח, זו
סוזחח חחחחח, זו סיסיסס
אלו, ח קח זח אוח זחחח
זח סיזח זח. סיזחחחח זחחחח
חחח חחחח חחחחחחחחח

חשוב לציון, בכל מחלקה יש
הרבה יותר אנשים מאלה
שהזכרנו. לצערנו לא הצלחנו
להכניס את כולם לתוך רשימה
זו. אם חסרים בעיניך שמות
מסוימים, זו ההוכחה שהגנום
הישראלי הוא בעל ערך רב, ולא רק
עבורנו הישראלים. אנו מודים על
השתתפותך במחקר החשוב הזה.

3 מצאתם את שני האמנים? הפגישו ביניהם:

	גט	נה	כב	סה
	בע	נה	וח	נת
	קי	נה	מח	סה
	סק	כע	טו	יו

2 מצאו את ארבעת המספרים אשר ייצרו מרובע. הרמז בתוך המרובע שייצוצר:

1	2	3	4	5	6	7	8
28	ט	ז	ט	ז	ט	ז	9
27	ט	ז	ט	ז	ט	ז	10
26	ט	ז	ט	ז	ט	ז	11
25	ט	ז	ט	ז	ט	ז	12
24	ט	ז	ט	ז	ט	ז	13
23	ט	ז	ט	ז	ט	ז	14
22	21	20	19	18	17	16	15

חפשו: ז _____ ים

רשמו כאן את
שתי האותיות
שקיבלתם

זקוקים לעזרה?
gene.yediot.co.il

החדר השני: מחלקת מוח / מדענים ממציאים, יזמים

1

1. ד"ר חיים ויצמן:
נולד בשנת 1874
בבלארוס. כיהן
כנשיאה הראשון
של ישראל. אחת
מתגליותיו הייתה
דרך חדשה ויעילה
לייצור אצטון, החיוני
לייצור פצצות.

2. פרופ' אמנון שעשוע: נולד
בשנת 1960. עומד
בראש מובילאי,
שמפתחת
ומייצרת
מערכות בטיחות
מתקדמות
לרכבים.

3. פרופ' ישראל אומן: נולד בשנת
1930 בברנקפורט
שבגרמניה. זוכה
פרס נובל לכלכלה
לשנת 2005.
תחום מחקרו
העיקרי הוא תורת
המשחקים.

4. גיל שויד:
נולד ב-1968
בירושלים. יזם
ישראלי מתחום
ההייטק, מנכ"ל
חברת צ'ק פוינט,
העוסקת בפיתוח
תוכנה לאבטחת
מידע ממוחשב.

5. פרופ' דן שכטמן:
נולד ב-1941 בתל-
אביב. זוכה פרס
נובל לכימיה לשנת
2011 על גילוי
מבנה גבישי חדש.
עסק גם בחקר
מבנה היהלום.

6. פרופ' עדה יונת:
נולדה בשנת 1939
בירושלים. זוכת
פרס נובל לכימיה
לשנת 2009, על
פענוח המבנה
המרחבי של
הריבוזום.

7. פרופ' אהרן צ'חנובר:
נולד ב-1947
בחיפה. חתן פרס
נובל לכימיה (יחד
עם פרופ' אברהם
הרשקו) על גילוי
תהליך מחזורי
חשוב בתא.

8. פרופ' אברהם הרשקו:
נולד ב-1937
בקרצג, הונגריה.
חתן פרס נובל
לכימיה (עם פרופ'
צ'חנובר) על גילוי
תהליך מחזורי
חשוב בתא.

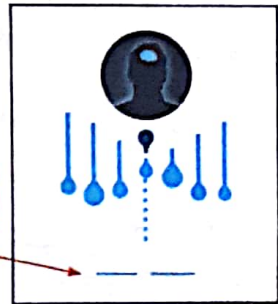
1 הציוור השבועי ליל:

המדעניות שלנו היו ממש באמצע המחקר, כשלפתע גילו שארבעה חפצים חשובים נעלמו. ללא החפצים הן לא יכולות להמשיך לפענח את הגנום של הישראלים. התוכלו לגלות את החפצים הנסתרים?
טיפ: המספרים שמופיעים ליד המדענים - לא נמצאים שם סתם.

3

אם פתרם את שתי
החידות האחרות,
תוכלו להשחיר
את החלקים
הנכונים במוח:

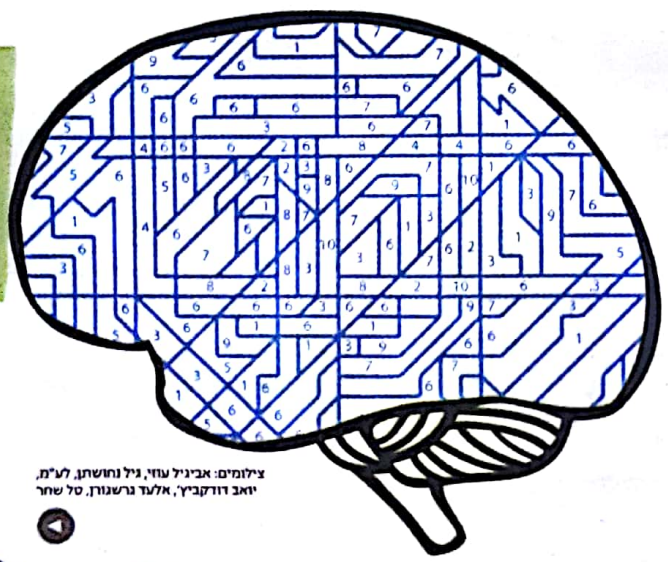
2 חברו את שני חלקי המילה ובצעו את ההוראה:

ש פ ה מ א כ י ל פ נ ו י פ י ל ו נ ו
ק ר ב ר פ ר ש י נ ח ל י ה מ י כ ל מ מ

קראו כל אות...

ל ע י ש י נ ו
+
ו ל י ש נ ו

ש פ ה מ א כ י ל פ נ ו י פ י ל ו נ ו

צילומים: אביגיל עוזי, גיל נחושתן, לע"מ,
יואב דודקביץ, אלעד גרשנור, סל שחר

זקוקים לעזרה?
gene.yediot.co.il

החדר השלישי: מחלקת גור / ספורטאים ואלופים אולימפיים

4. רפעת טורק:
נולד ב'1954
ביפו. הכדורגלן
הערבי הראשון
ששיחק בנבחרת
ישראל. נכלל
בהיכל התהילה
של הכדורגל
הישראלי.

**3. אסתר רוט
שחמורוב:**
נולדה ב'1952
בתל אביב. אצנית
והישראלית
הראשונה
שהעפילה
לגמר אולימפי
במונטריאול '76.

2. עומרי כספי:
נולד ב'1988
הפך
לישראלי הראשון
שמשחק בליגת
הכדורסל NBA,
כאשר נבחר על
ידי קבוצת העל
סקרמנטו קינגס.

1. אריק זאבי:
נולד ב'1977
בבני ברק. זכה
באולימפיאדת
2004 במדליית ארד
בג'ודו. בשנת 2012
זכה בזהב באליפות
אירופה בפעם
הרביעית בקריירה.

**8. יעקב
חודורוב:**
נולד ב'1927
בראשון לציון.
נחשב לאחד
מהשוערים
הטובים ביותר
בישראל. הפך גם
למאמן בולט.

7. ערן זהבי:
נולד ב'1987
בראשון לציון.
כדורגלן ישראלי
בולט ועטור
הישגים, שהפך
לדמות נערצת גם
בליגה הסינית,
שם הוא משחק.

6. שחר פאר:
נולדה ב'1987
בירושלים. טיפסה
למקום 11 בעולם,
דירוג השיא בכל
הזמנים בקרב
הטניסאים
והטניסאיות
הישראלים.

5. גל פרידמן:
נולד ב'1975
בכרכור. גולש רוח
שהפך לספורטאי
הישראלי
הראשון שזכה
במדליית זהב
באולימפיאדת
אתונה ב'2004.

עקבו אחר מסירות הספורטאים, התחילו באות הראשונה. השתמשו בחיצים:

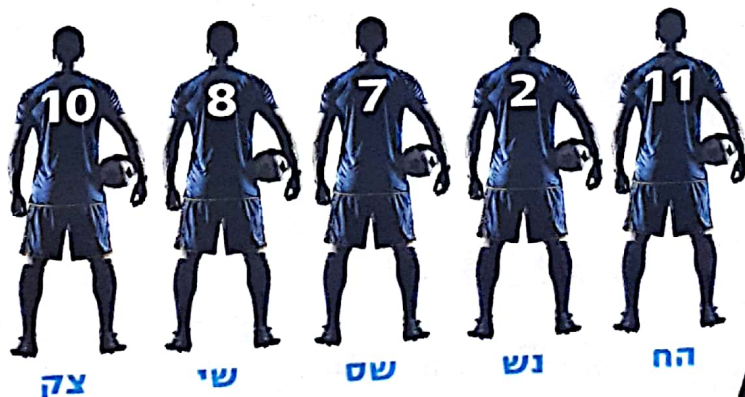
1

ש
שח
מק
ש
בנאה
חששות
מעמי
ארגוני
שניאנשי
שנותיימלנו

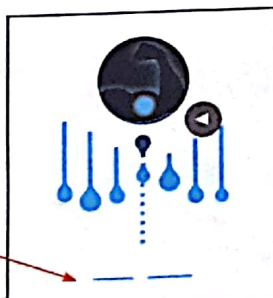
זאבי < חודורוב < פאר < כספי < זהבי < פרידמן < טורק
< רוט שחמורוב < פרידמן

2
התשובה הנכונה היא על גבו של השחקן שגיליתם:

צילומים: שאול גול, טל שחר, אביגיל עוזי, יובל חן,
רמי זרנגר, אילן ספירא, תומרקו

רשמו כאן את
שתי האותיות
שקיבלתם

4. אריאל שרון:
נולד ב'1928
בכפר מל"ל. הקים
את יחידה 101,
והיה שר ביטחון
בתקופת מלחמת
לבנון. כיהן כראש
הממשלה ה'11
של ישראל [טח].

3. נולדה מאיר:
נולדה ב'1898
באוקראינה. הייתה
ראשת הממשלה
הרביעית של
ישראל, האישה
היחידה בתפקיד.
כיהנה במלחמת
יום הכיפורים [גד].

2. מנחם בגין:
נולד ב'1913
בבילארוס. כיהן
כראש הממשלה
השישי של
ישראל. במהלך
כהונתו נחתם
הסכם השלום עם
מצרים [בר].

1. דוד בן-גוריון:
נולד ב'1886
בפולונסק שבפולין.
ממקימי המדינה
ומי שהיה הראשון
לחתום על מגילת
העצמאות. ראש
הממשלה הראשון
של ישראל [של].

8. מוואפק
טריף:
נולד ב'1963
בני'וליס. המנהיג
הרוחני של העדה
הדרוזית בישראל.
מכהן כיו"ר
המועצה הדתית
הדרוזית [פק].

7. יונה בוגלה:
נולד ב'1908
בכפר היהודי
וולקה שבצפון
אטיופיה. היה
מחנך, פעיל עלייה
ואיש ציבור יהודי.
מכונה "הרצל של
אטיופיה" [צס].

6. נתן שרנסקי:
נולד ב'1948
באוקראינה.
הפך לסמל
מאבק זכויות
האדם בבריה"מ.
כיהן כסגן ראש
הממשלה ויו"ר
הסוכנות [מנ].

5. שמעון פרס:
נולד ב'1923
בוישנבה,
בלארוס. כיהן
כשר הביטחון,
כראש הממשלה
וכנשיאה התשיעי
של מדינת
ישראל [חי].

1

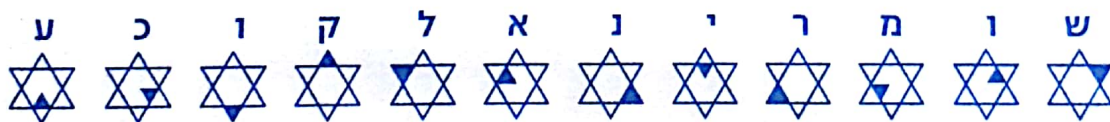
מה חסר?

2

מצא את הקואורדינטות:

1

ה * " *
*
ו
" *

3

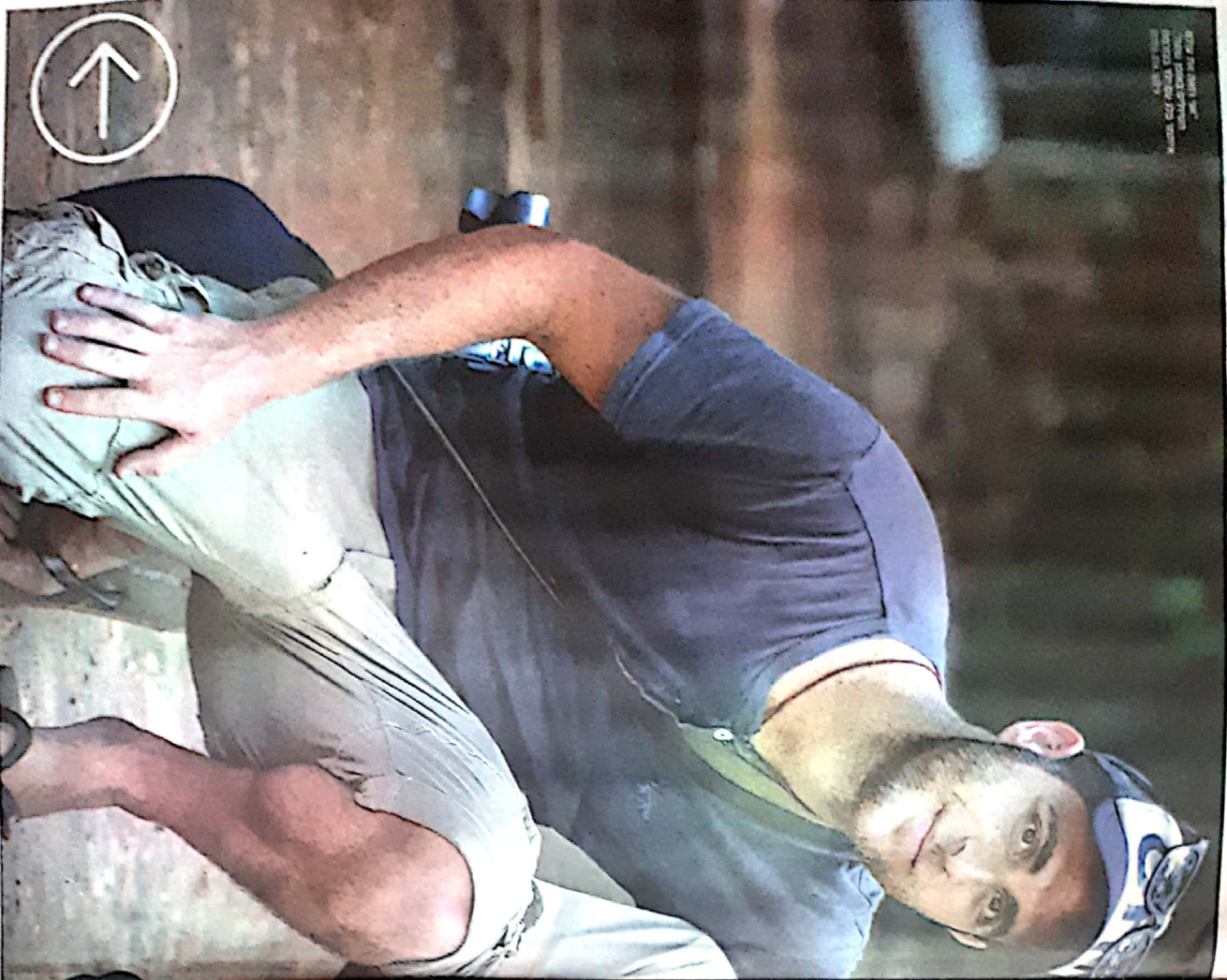
הכריז/ה על...

צילום: דוד רובינר, אלכס קולומסקי, אפי שריר, איור: אורח צדוק

רשמו כאן את שתי
האותיות שקיבלתם,
חדרו לעמוד הראשון
של המשחק והשלימו
את כל האותיות
מהחריטים לפי הסדר

מאת: וונדרס.דו/ קליוסטרו רעיונאייכותב: דן תורן
ייעוץ משחקי: קונדרה מגנוס תודות: הילה שרונים, ברית כץ

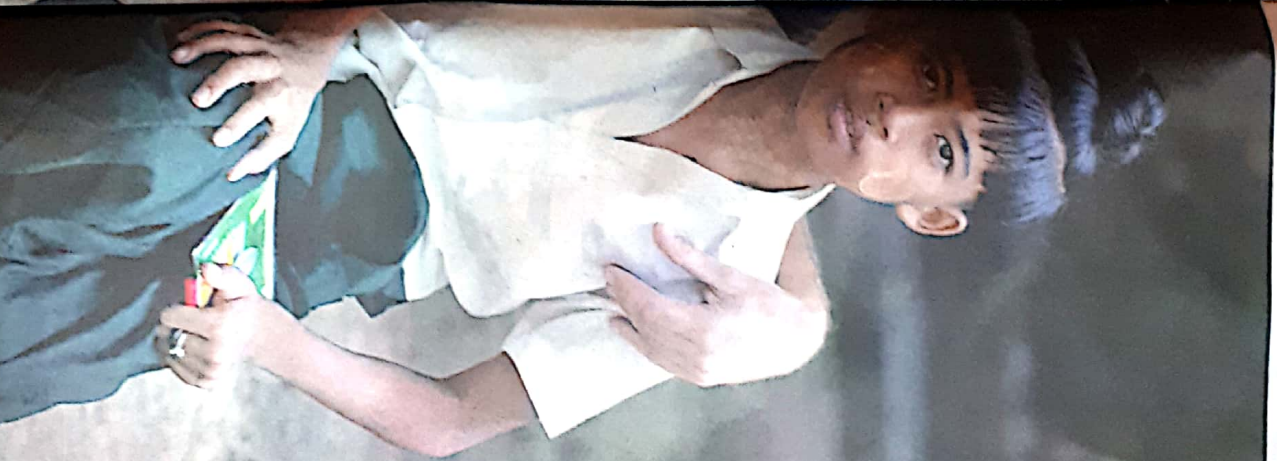
המוסד החדשני של
המשרד לביטחון
המדינה, הממוקם
במחנה 5700, יא
המחנה החדשני של
המשרד לביטחון
המדינה, הממוקם
במחנה 5700, יא

מסע מזענה הזים

נעם בן-דוד

איתמר פלג עבד כמתכנן טיולים - אך
הרגיש שייגעו בו במלון אחד • תוכן
שיצא לערוץ בפנאל עם אחריו, שלו
מסמנות דאון, הפיל את המסמנות,
ופלג ארגן מסע להודו ל-11 זוגות אחים
כאלה - שהפך לסרט "אחד שלי גיבור"
ושינה גם את חייו • מאז הוציא מסעות
לביצוע צה"ל והקים את "זמן מסע",
חברה שבה הוא מוציא טיולי צילום
לבד וחבר העולם עם האלם יו קורנו
לצד מסעות לאנטארקטיקה ובפנאל
הסרט "טיבירית" • כשאתם רואים
שהוא מסוגל לייצר, הוא אומר, "זה
מביא אותנו למקום של פתיחות וביטחון
עצמי ויכול להוביל לשינוי אמיתי"

צילום: אלה וולמן

חג ה'הול' בהודו

צילום: איתמר פלג

חרקון

צילום: חשה שריינו

הרכבת הטרנס-סיבירית

תובנות חדשות לחיים

הפרויקט הבא של פלג, עם ארגון נבי צה"ל, היה "טיול שחרור" - מסע של פצועי צה"ל שלא הספיקו לארוח תרמיל ולנסוע לטיול הגדול אחרי צבא, שהגשימו חלום וטפו להיות. מהמסע הזה נולד הפרויקט "טיול שחרור" - מסע בחירה לחיים, שביימה מיה אייזן והתפרש בדיוק עשה.

בזמן הכנת המסלול שם פלג דגש על למידת והבנת האופן שבו מתייחסים אל הפצועים בארץ, ומה שבעיקר בלט לו הוא שמדובר בחבורה של גברים, שבעל כורחם ובאופן יליבם נאלצים להיחל תמיד עם בעיות פיזיות ומנטליות יסורים, והדבר האחרון שהם זקוקים לו הוא רחמים.

"דו"עין היה לקחת חיילים שנפצעו במהלך חש"ר רות הצבאי ולא יכלו לעשות את הטיול הגדול של אחרי הצבא כמו בולם", הוא מספר, "כמעט בולם היו עם פוסט-טראומה וכולם סובלים מפציעות פיזיות שונות. בנוסף, המסע זה היה מייד אחרי צוק איתן והדיועין היה להוציא אותם ממסע העזות שלהם. הודו שונה לגמרי מכל מה שמכירים ומכל מקום אחר בעולם, בין שזה איר המיקומים תופי סים את החיים ובין שזה איר תנאים שם אנשים

מישהו שהם היו מאוד בספק לגביהם לא פשוט לקחת אנשים כאלה למסע כל כך אינטנסיבי, והיה לי מאוד קשה לראות את הקושי הפיזי ואת הנענועים שלהם הביתיים. ביום השני בסדר, שהיה מאוד אינטימי, הרופא שליוותה אותנו אמרה לי שאולי קצת התבלבלתי, שלקחתי אותם למסע קשה מדי, ואני אמרתי לה שהאתגר הגדול שלי הוא לנסות להביא כל אחד לנסיון הקצה שלו, ועם זאת זה היה רגע קשה כי מישהו מהצד אמר שקצת שהגזמת. "הסברתי לה שלכולם קשה, גם אם אתה אדם הגיל וגם אם יש לך תסמונת דאון, מרק זה דבר קשה וכסאתה מסיום וצולח אתה אתה מרגיש על גג העולם - זה בעצם המסרה. אחרי ארבעה ימים, בסיום הטיול, היתה התפרצות רגשית שלא ניתנת להסברה, התרוממות רוח מדהימה. הרופא הגיע אלי ואמרה שצדקתי: אחרי המסע הבנתי שזה מה שאני רוצה להתעסק בו. העובדה שאני רואה דבר רים אחרים מרוב האנשים ומעניינים אותי ודברים אחרים לא היתה חדשה לי, אבל אחרי 'אח שלי' יצמדו לחלום בן ההבנה שלמסע הזה יש הכן סוף, והבנתי שאני רוצה לעשות מסעות שיסארו חתום על אנשים וישיעו על החיים באמת."

של וילפריד ישראל", שהפך את החוויה לפרט דוקומנטרי מרגש ביותר המוקרן בפסטיבלים בכל העולם. הפרט מתעד את כל מה שעברו האחים בחודש, מציג את הרומנטיקה המורכבת בין זוגות האחים בפרט ובקבוצה בכלל ונוגע בנקודות שהן הרבה מעבר למסע.

"המסע הזה היה שונה לגמרי עבורי מכל דבר אחר שעשיתי", אומר איתמר, "הוא היה מאוד ער, צפוף, וגם לא הכרתי את העולם הזה של תסמונת דאון, שמעטים נחשפים אליו בשטרה. אלה אנשים מדהימים בלי עכבות וחסמים, הכל נאמר ישירות בפנים, אם הם אוהבים אותך הם יתבקו אותך ואם הם שונאים הם יגידו את זה. יש להם אמת שלא קיימת בשום מקום אחר. כולנו מלאים בהרגות ובחיים סמים - והם לא. מדהים לראות איך הם רואים חיים את העולם, והם מישהו שאפשר ללמוד ממנו המון".

גם פלג, כמו האחים, עבר תהליך רגשי מסיי מעותי במסע. רגע הסיא היה בסדר ארוך ופיזי מאוד, "כשסיימנו את הטיול, שהיה מאוד באתני והחברות צלחו אותנו, היה אפשר לראות את העיניים שלהם. זה קרה בעיקר בגלל סיום עשי מישהו שהם לא האמינו שהם מסוגלים לעשות,

ש אנשים שמחפשים ריגושים, חיים על הקצה ונהנים מדופק מואץ ומפריצי אדר רגלין. יש כאלה שתריום אחרי כסף, ויעי בירו חיים שלמים בין פגישות לפגישות ובמחשבה איך להרוויח עוד כמה שקלים. ויש כאלה, מוז מיותר מאוד, שמונחים על ידו לב גדול. כאלה שמחפשים לעשות טוב לאנשים וליצור להם חוויות משנות חיים. כזה הוא איתמר פלג. הוא סיים את סירותו הצבאי והחל לעבוד במי שרד הביטחון, עד שיום אחר החליט להחליף את הקיטבג במוצי'לה ולצאת לטיול ארוך במזרח. בשיטתיו בחודו קנה אופנוע, ואיתו תר לאורכה ולרוחבה של המדינה וגילה להפתעתו שמה שקור רה בדרך למקומות המתיירים הרבה יותר מעניין אותו מהאתרים עצמם. "בדרך לטאן" מהאל עברתי בכפרים שמעלים לא ראי תיירים, ראיתי אנשים ודוקים וחיים ברחובות, לצד גופות על הכביש, וגיליתי המון סיפורים. הבנתי שאלו החיים האמרי חיים של הודו. בסוף הנעת לטאן" מהאל, גולת הכותרת, אבל אחרי כל מה שעברתי בדרך זה היה נראה לי תלוש. החוויות שעברתי בדרך נראו לי משמעותיות הרבה יותר מהכבנה חיפה הנה, שהוא מדיהים, אבל לא מייצג את הודו בכלל מבחינתי".

עכבר שנתיים, אחרי שהרגיש שמיצה את הטיול והגיע הזמן לחזור לחיים האמיתיים, שב לארץ עם הבנה ברורה כי הוא רוצה לראות את העולם בעינו - ולא דרך כוננות. בגיל 27 הצטרף לחבית טיולים והחל לעבוד מאחורי הקלעים בתכנון טיולים. שנים הבאות התמחה בתכנון מסלולי טיול בודום אמריקה, באנטארקטיקה ובסביבים ואהב את מה שעשה, אך הרגיש שזה לא היעוד שלו, שיש משהו מעבר. "אני רואה את עולם הטיולים באופן שונה", מסביר איתמר, "אני לא בעד לקחת אנשים ולהעביר אותם בכמה שיותר מקומות כדי לסמן יי. בתפסיק, לא כמה דואים עולם ולא כך מגלים מקום חדש."

"התרוממות רוח מדהימה"

לפני ארבע שנים הבין בדיוק מהו אותו ערך מוסף שהוא מחפש, בעקבות חוויה עצמית של חברו איתמר פלג, שלקח את אחיו הצעיר תנו, שהוא בעל תסמונת דאון, לטיול בנפאל. "כשהבנתי עד כמה השפיע עליהם הטיול הצעתי לאנשים שגעי אחים 'רגילים' עם אחים בעלי תסמונת דאון למסע בודו", הוא מספר, "לתכנן ולבנות מסע כזה זה דבר הרבה יותר מורכב מטיול רגיל, כי יש אנשים עם מוגבלות פיזית ובכלל צריך להיות הרבה יותר רגיש, זו לא קבוצה לרגילות. הדיועין היה לבנות מישהו שיצור אימפקט איתי, שתהיה לו משימה, מסע משה חיים. המטרה היתה ליצור תהליך אבל אנשים ולשנות דפוסי התנהגות ודרכי מחשבה אבל המשתתפים, כדי לקבל כלים שאפשר ליישם אחר כך בשטרה, בחיים האמיתיים. יש למסע הזה כוח עצום והוא מאוד מסייע על אנשים, אם עושים אותו כמו שצריך."

בן גילם הפרויקט "אח שלי גיבור", מסע מרגש של 11 זוגות אחים שיצאו יחד לדרך עם המון חששות לצד המון תקווה לחיות מישה שונה וחופר בין האחים שעד היום לא תדו כמות. עם הקבוצה יצא צוות צילום בראשות המנא יענקי נד הנדל"ן פין, "לחתוך את הבאב", "אחרי הנעלם - סיפור

צילום: איתמר פלג

צילום: איתמר פלג

גואטמלה

הרבה זמן עד שהרים את המצלמה בעצמו והחל גם הוא ללמוד את אמנות הקליקים. "בזכות זו התחלתי לצלם", הוא אומר, "התהליך שעברתי בעצמי הוא ארוך, אם אנשים היו רואים כמה מסע כזה יכול להשפיע על היכולת וההבנה של צילום, כל חובב צילום היה עושה את זה. בכל נסיעה יש משהו יוצא דופן, בגאורגיה למשל מצאתי בית חולים נטוש שחיים בו פליטים, וזה לא ייאמן איך אנשים חיים בבניין נטוש בלי כלום ולא מעניינים אף אחד. בכל חדר שם היה סיפור מרהיב. בפיליפינים ראינו משפחות שלמות שחיות במובלה, ולראות את זה מול העיניים זה לא יאמן. 'הדבר הכי חזק בעיניי' במסעות האלה הוא לראות את ההסתכלות של אנשים על החיים. הכל מקבל פרופורציות, כי אתה רואה אנשים שבאמת אין להם שום דבר חומרי. משפחות שלמות שחיות בבתי קברות - והילדים מאושרים, משחקים ורואים שלא חסר להם שום דבר. זו המציאות שלהם, והם מאושרים. אתה נחשף לכל כך הרבה סיטואציות שלא רואים בחיי היום יום, שער שאתה לא שם, רואה וחווה אותה, זה לא באמת יכול להשפיע עליך ולשנות אותך."

ואחרי כל זה, החלום הבא של פלג הוא פשוט להמשיך לחיות את החלום שלו. "אני רוצה לגעת בכמה שיותר אנשים ולפתוח להם את הלב והראש למקומות חדשים ולסיפורים אישיים מרגשים", הוא אומר, "כדי שנוכח תמיד שיש משהו מעבר וניקח את הזמן כדי למצוא אותו."

מאוד מהר רוצים להספיק לראות כמה שיותר במינימום זמן, מסביר איתמר, "אני, לעומת זאת, יכול לדבר ולראות את האנשים על החיים שלהם שעות, וכדרך כלל זה לא מעניין את הקבוצה. נפל לי האסימון שכדי לעשות מסעות כאלה צריך להיכנס לאנשים שרוצים לתעד ולצלם, ואז הם באמת יכולים להיות בלוקיישן כמה שעות. כשאתה נמצא במקום כל כך הרבה זמן, אתה באמת לומד אותו והופך לאדם הרבה יותר סקרן, כי באמת חשוב לך לדעת את הסיפור שמאחורי."

חלוקת העבודה בין השניים ברורה. "אני אחראי לצד ההפקה, בונה מסלולים, נוסע להכנה, מוצא לוקיישנים ויוצר קשרים, וזו מביא את הצד המ"קצועי של מנטר צילום", אומר איתמר, "אנחנו לוקחים חובבי צילום, שבאמת רוצים לראות את העולם כמו שהוא ולא לעבור רק במקומות התיירותיים, כשהערך המוסף של לחקור את העיר לא הוא הרבה יותר חזק. אני רואה כמה המסעות האלה משפיעים על אנשים. הם רואים ומתערים דברים שלא חשבו שיראו בחיים ולא ידעו שהם קיימים, ואפשר להגיד גם שהמסעות האלה משנים חיים. האנשים מרגישים חלק מהסיטואציות, לא כמו תייר רגיל שרק משקף עליה."

נכון להיום הוציאו השניים יחד לא פחות מ-13 מסעות בשנתיים, ובין היתר נסעו וצילמו בניו יורק, בהודו, בברזיל, בגואטמלה, בקובה, בסין, בגאורגיה, בפיליפינים ובמרוקו - והיה עוד נסיעה. נאה דורש נאה מקיים, לאיתמר לא לקח

המטרה. היא מאפשרת לחוות את העושר והמורכבות של פסיפס המקומות מעולמות אחרים כל כך שביניהם שורר חוס ההבנה אותם לדומים - חוס ששורר ועיצבו עמים נודדים, גייסות צבא דוהרים ושיירות של סחורות לאורך אלפי שנות היסטוריה.

"הכל מקבל פרופורציות"

הולדת העסק הצעיר פתחה דלת נוספת ומריתקת לא פחות עבור פלג, דלת כלכלית וחברתית. פגישה קצרה עם הצלם ויו קורן הניבה חברות עמוקה ואמיתית, שהפכה גם לשתופת עסקית מבורכת של מסעות צילום. "החיבור ביני לבין זיו היה מיידר", מספר איתמר, "אנחנו חושבים אותו דבר ובמקומות שבהם אני אוהב להסתובב הוא אוהב לצלם. זה חיבור מושלם. הגענו למצב שאנחנו יושבים על כוס וויסקי בערב, מסובכים את הגלגל ומחליטים לאן בא לנו לנסוע. זו גם הפרנסה שלנו וגם הדבר שאנחנו הכי אוהבים לעשות."

היעד הראשון שלהם היה הודו, משום שיותר קל להתנהל במזרח והרעיון הוא להתחבר למנטריות של המקום ואז להצליח לעשות דברים מחוץ לקופסה. היכולת של פלג לבנות מסלול, להגיע ללוקיישנים ולמצוא את הסיפורים, לצד היכולת של קורן לתעד אותם, הולידה שיתוף פעולה מרהיב.

"הבנתו שלקחת קבוצות רגילות למקומות האלה זה הרבה יותר קשה, כי בדרך כלל אנשים ממציאים

עם מונוליתיות. ההורים שונים מאוד כזה מאיתנו ואפשר ללמוד מהם המון. "בנוסף הורו היא יעד מאוד מופלג לטיולים אחרי הצבא, וייתכן שאם לא היו נמצעים, רבים מהם היו נוסעים להודו. רצינו לייצר עבורם גם חוויה תרמילאית, שיפגשו מטיילים ישראלים ומטיילים מכל העולם, שזה חלק מהטיול הגדול. הקושי הגדול בטרק נתן להם את היכולת לדבר על הפגיעה והמצב שלהם, ועל כך שהרגישו שהגוף שלהם בגדר בהם אך למעשה לא העמידו אותו במבחן, וכשעשו זאת במסע הבינו שזה לא נכון."

"ברגע שאדם מגיע לתוכנה שהוא לא מכיר את עצמו באמת, הרואה שהוא מסוגל להרבה יותר ממה שהוא חושב, זה מביא אותו למקום של פתיחות וביטחון עצמי, מה שיכול להוביל לשינוי אמיתי בחיי היום יום. אנשים שהרגישו שאין סיבה להמשיך לחיות הוכיחו לכולם, ובעיקר לעצמם, שיש להם להמשיך. כשמישהו בלי רגל עושה טרק כזה, זה הישג מדהים שללא ספק מוליד תובנות חדשות לחיים. השאיפה שלי היא להביא לשינוי במציאות על ידי מסע, ואנשים שעברו אותו אמרו שזה שווה ערך לטיפול של 10 שנים אצל פסיכולוג."

עד היום הוציאו פלג שני מסעות עם פצועי צה"ל, אחד להודו והשני לנפאל, וכשחזרו מהם פתח את "יומן מסע" - עסק שמשלב את שתי האהבות שלו בחיים, טיול והשפעה על אנשים. במסגרת החברה הוא מוציא טיולי קונספט, כשהמונחיות שלו היא במסעות לאנטארקטיקה. מדובר בטיול מקיף של 20 יום, המבטיח זיכרונות בלתי נשכחים מאי פור קלנה, מג'ורג'יה הדרומית וכמובן מאנטארקטיקה. חוויה ייחודית נוספת שמציעה החברה היא טיול מרתק לרכבת הטרנס-סיבירית - מסע על קו הרכבת האגרי שחוצה את סיביר המונגולית, ממוסקבה ועד אולן בטור.

הנופים על גבי המסילה הטרנס-סיבירית ההיסטורית חודרים לעומק את האזורים הנידחים והפראיים ביותר שנוצרו בעולם, העטוף בכליל בלתי נגמר של ציללים, ריחות, נופים ועמים שונים, השיזורים לאורך כל המסילה המתפתלת. הדרך, שחיה ברה בין מזרח למערב והתחוותה בעצמה לשילוב מרתק בין השניים, היא הרפתקה הטבולה בנפח הררי ומשי של יערות וטייגה, הערבות המוריקות והבית לגמירות שדרך דהר ג'ינגיס חאן, ימת באיקל המרהיבה וההרים והנהרות הצלולים של סיביר, חשוב להבין שבמסע הזה הרכבת היא האמצעי, לא

צילום: מתוך הסרט

פלג במסע בהודו עם קבוצת "אח שלי גיבור"

צילום: יומן מסע

לפלנד

צילום: יומן מסע

אנטארקטיקה

שיחת פנים
רותם שטרקמן

מה הדרמה בבחירת בגדים? זה חלק מהזהות העצמית. נשים נתפשות פחות מקצועיות בגלל לבוש שונה. הן משלמות מחיר, אפילו בקידום

עליו בכתבות יח"צנות זה מוצג כ"חבר הסודי של האישה", ולכן גם לגבר מגיע חבר כזה, אלא שזה לא החבר הסודי, אלא האישה של האישה. לפעמים, אולי, הוא מעניק ביטחון, לרוב הוא חונק מאוד. עם זה נסע יכולים להודות עם זה.

אני מתמודד עם השאלה אם חייבים לבוא לעבודה כל יום עם לבוש שונה.

לא. זה גם מיתוס שמתחיל להיכחד. קיים מידל-סון דרימה רגל בנושא הזה של ללבוש אותו בגד כמה פעמים. יש על זה בדיחות, בדתחלה חזקו עליה – איך היא מעזה ללבוש את אותם בגדים. זה גם קשור לאחד ריחות שלטו כלפי קיימק. לקטנו יד שנייה בכלל לבצע רכישות מיוחדות. סטילינג לא אומר שצריך לקטנו את כל הקניין.

מה הבגדן של קיימק?

סגנון קלאסי.

מובן, זה גם מה שמצופה ממנה.

אבל זה שונה, למשל, ממיגן מרקל. השואה בין השניים מראה שיש הבדל דרמטי בסגנון הלבוש של מרקל. בעבר היא הלכה עם מכנסונים, געלי עקב מנומרות, מחפשים, רברים פרונקטיביים יותר, אבל זה השתנה. היא דוגמה למישהי שנמצאת בתהליך של להתאים את עצמה למסומכות החברתיות. קיים יותר מחברות לעצמה.

אולי אפשר להבין אותה. גם ככה היא לא המט"ר יריאופים של הנשיה הבייבישית.

אני מבינה אותה. כל אישה, בטח בתפקיד בכיר שעניי העולם נשואות אלו, נמצאת בחלץ כבר לה תאים את עצמה. היא עומדת בפני אתגר אמיתי, אבל היא יכולה לנצל את המעמד להעביר מסרים – כמו שעשתה ריאנה, שהיה לה סגנון ייחודי.

רוב האנשים בנראה לא מתלבשים לשי אף שבו להם. עקמים הם רוצים לבוא לעבודה כמו שמקבלת, אי שישם לצאת מהבית לברשים.

אין הפרדה, זאת אשליה שהגברים וה אלמנט פר נקציונלי. כל בחירה היא בחירה, גם אם לא בחיים, זה בחירה מודעת. יש כל הזמן מתח בין הדין להיות "אני" לבין הדין להשתוות. מה שנשע מלמדת אותנו זה שכל אחד יכול לעשות כמות, ושלאפשר לפרוץ בד כות בגדים. זה אולי נשמע טריוויאלי, אבל זה לא קודרת העיסוק בה מתחיל בגיל צעיר.

חיפוש זהות מתחיל בגיל ההתבגרות, הבעיה היא שנעזרת מסתבלות על החברות שלהן ומתלבשות אותו הדבר, והשאלה היא למה אנשים לא מרשים לעצמם להיות שונים. כשאני פותחת ארונות, אני רואה דפוסים של אותו דבר.

למה את פותחת ארונות?

אני עובדת עם נערות, עושה להם קבוצות של סטילינג, וחלק מהתהליך כולל פתיחת ארונות. הן הולכות מעל מסיס, מקלי ג'ינס ומתלבשות בצבעים אפור, לבן, שחור, מקסימום בדרה. איראפטר לבוא עם צבעים אחרים. ג'ינס עם קרעים או בלי, וצוקר. מה את בוצק?

שיטת שצנדה לצוואר. הן מתנגדות וחושבות שהן מי שמצופה מהן להיות זה בדרה.

פשוט לא מבין את העניין. ההשראה הרביתרבותית היא חלק מהצורה של המעצב ונועדה לשרת את היצירה, ולא לנכס את התרבות. הבגד הזה לחלף סין מתאים לנסע בגודה, בצבעוניות ובאמירה שלו. כל מה שהוא לובשת וזה לסוג של ביקורת, זה לא משנה מה תהיה הנקודה. מה שבאמת מפרע לאנשים זו הבחירה שלה בסגנון דרמטי.

היא עשויה להכתיב קו אפנטי ורמסי?

נשע יכולה להפוך למסתיבת אופנת, חזקת יגיד. כבר עכשיו יצא ליין של חולצות עם הכיתוב "TOY" זה משהו מבודד.

אני גם לא יודעת באילו מידות הצלצולת האלה מנוצות. ההשפעה המיידית שלה היא בוזארי לא על ההיצע בחנויות, אבל כן במסר לגשים במידות שנות פשוט לא סטנדרטיות, שיש להן את הכוח לבחור את הסטיל שלחן. יש מה פוטנציאל לשינוי חברתי, היא סללת את הדרך למקום אחד – ופתחת פתח לשינויים נוספים. אולי אתה חושב שזה סטוד, אבל זה לא.

אני פשוט פיתח מבין בברכה.

אתה גבר. אתה לא מתחבב, אין לך את התחושה האחת רק אישה תבין את זה. בגדים זה העוד השני שלנה הנהיה מעניינת.

יש אנשים חסרים והעונים שאנשים נבדלים בת' חשבת הדברים שלהם לבגד – מי שמחזיק את הבגד עם העצמי שלהם ואחרים שזה פונקציונלי, אצלם, אבל בעיני זה יותר עמוק מזה. זה מנגד, לכן אתה לא יכול להבין אותו לגמרי. כל הדברים של תוקפה שלטו מת' חשבת בבניית זהות עצמית, במיתוג עצמי. זה מרכז החיים. אין מה לעשות, גברים סובלים מהפחד. אצלנו זה בעצמות נבדלות, אצלנו האישה לא חפשיה למחזר בגלל ההתייחסות לטף. אבל זה חולק גם אליכם. ראת את הפרסומות למחשב הדורש לגברים של ג'ק קובא.

לא. מה זה מחשב?

מחשב אמור להסתייד את הדור.

מה האדם המהימני?

מופיע גבר חזק ושרירי, כביכול הגוף האידאלי, והוא לובש מחס. המסר כאן הוא כמו המסר שאנחנו מקבלות בכל מקום – חלבת את המחשב הזה בדרך ליצור ובכפוף שווא הגוף היפה הזה.

אני כבר לא אלבש מחס בנראה.

אני חושבת שגברים עדיין חסונים יותר מנשים בפני תלחן החברתי הזה. הם סובלים פחות מההשפעה העצומה של דרימה הגוף על ההערכה העצמית, כי אצלנו זה מתחיל בגיל צעיר יותר ומעוצמת גבוהת, אבל זה רק עניין של זמן עד שגם גברים יהיו מוסר רים הדבר יותר לגבי הריאות היוצניות שלהם. בעיני המחשב הוא סמל מועד לכל זה.

גם בעיני.

אפשר לראות את התופעה הזאת באינסטגרם, שגנים צעירים מקלים תמונות של הגוף שלהם ברוק כמו בעת גילם. אנחנו מחבב לגברים הוא לא רעיון חדש, זה התחיל לפני כמה שנים בבירטניה, אבל זה מסכן שגם בישראל, איראל הדפי מחלחל גם לתר רעה של גברים.

משהו הגוף.

כן, מה לא במדד בגוף שצריך ללבוש מחסנים, כר להוראים את עצמם לאיראל שמישהו חללים

לא רק במבט את האישה שלה, אלא גם משרת אותה דיוקא השנית שלה עברה כאן.

נכון, פרוקסלית הדבר קבלה את זה והוא היתה 100% התלכטה כמו שהיא נראית, ולא ניסתה להתייחס או להיות מישהו שהיא לא. ללבוש עד הסוף עם האמירה שלה כל התלבושות שלה לאורך כל התהליך היו יוצאות דופן, יצירתיות ולא חזקות לשם דבר אחד. שראת על גנים במידה של נשע, אנשים כל הזמן כבר קיים את המראה היוצני, והיא הדפסת ומתקשקש גם להתאפר וגם להתלכט כמו שהיא רוצה.

היא היתה במבירה נחה חשבת לבחירת לבוש חית – זה תהיות שצריך להתבלט בה, ובכלל האיר וחייון זה מקום של שונים. אני מנסה שפכמבת עבודה רחילה זה קצת אחרת.

נכון, סביבת עבודה זה מקום כאתר במיוחד מבוצת לבוש. במסדר אפור אנשים משלמים מחיר אפילו בקידום – בגלל שיטת סלילי. נשים נתפי שות פחות מקצועיות בגלל לבוש שונה מי שבוחרות בסגנון דרמטי צריכות להתמודד עם שיטות חברות סלילי כלפיהן, גם מצד נשים אחרות וגם מצד גברים. למה זה קורה?

אפנה היא כלי שבספר מוד חברתי, ומצופה מא תנו להוראות להתלכט באופן מסרים כך שמי ששתי עקס להתלכט מרחץ לאופנה רוצה שפה חדשה, רוב המסיים שלא יבינו אותו.

נ, אז מה את מצפה ששנים תעשה לא כל אחת יכולה להיות נשע.

נכון, אבל זה תהליך, כל אחד צריך להבין את דבר סמכות של בחירת בגדים. זה שיש ביקורת לא אומר שאנחנו לא יכולות להחזיר להתלכט אך שאנחנו רוצות להבטא את החל שלט, אנתו לא חייבות אוסמסית להסכים, אפשר לבחור בלבוש קטן יותר וחפשי. אפשר להגדיל את המסע. גם מנסע אני מניחה שהיה מצופה ללבוש אחל סתור או בגד שמסמלת אתה.

מי מזה?

נשים במידות של נשע נהגות ללבוש בגדים מסרימים, דרים, חללים, שנועז לא להוביל את משר הגוף שלהן. גם ההצג כחזק הנהיות הגדולות כנאל באור, והשקף את הדין להביא ולהעצב.

אדיר תהיה זה מה רוב אישים של ביקורת על הערכים של הלבוש החברות השנית על ירה.

אפנה היא שפה שלעולם מי שלא רוצה אותה

טלי סטולובי
ד"ר לעבודה סוציאלית, חוקרת ומרצה במכללה לחברה ואמנויות. בת 38, נשואה +2, גרה במושב גנות הדר

טלי סטולובי, רוצת להבין על בשרי הניצחון של נשע בחיל.

כן, כי זה לא רק ניצחון באיחודיות. נשע היא אישה מיוחדת, היא מייצגת שינוי חברתי שמתחיל בחידוד ומפסדת, והה מסעיר כי זה כמו בתראדיות. אנתו דואים את זה במסר מתחזק בלויב.

מה כל כך מעניין?

היא לא מתאימה את עצמה לסטראוטיפים – לא בשידה שלה, לא במסר ולא בלבוש.

מה לדעתך המסר שלה שמשם בבזה קמפיין #metoo?

אבל זה לא העיקר. העיקר אצלנה זה "לפרות שאני אדחת וסונה אני חלק מגיע לי להשת תיך, ואני גם רוצה להשתיך". היא לא אוסמסיות שטרנסת, אלא אוסמסיות שמבקשת לכן, היא גם אומרת, "זה לא הניצחון שלי", אלא ניצחון של כלים. והלבי הוביש?

היא העזה להיות שונה והלכה עם זה עד הסוף, והה מראה שמבקשים לנסות להתאים את עצמך כמות, אתה יכול להצליח גם אם אתה תולך עם הסגנון האישי שלך. יש עוצמה בתקווה הזאת.

מה בכלל אפשרי של נשע?

התלבושת נשע לכה בגדים במסיבה קי אחד של סגנון דרמטי, צבעוני, נשי כאור. היא אומרת להיות מסומכת בגודל, ולא מפתח מהבלבולת וההשיפה ללבוש. היא סיפרה בראיון שאסור לה לא ללבוש חצאיות קצרות, אבל שהיא לא מקבלת את זה.

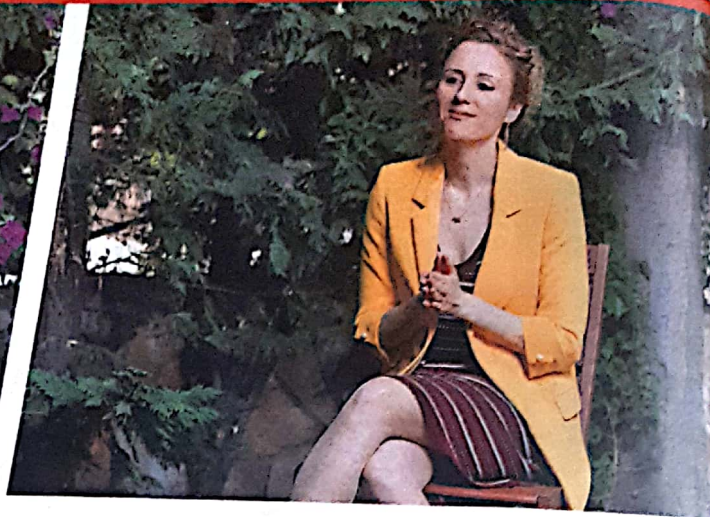
עם זאת, החשיפה של נשע אינה מסרת ההתלבושת שלה, זה בוזארי, אלא הצבעוניות והדרמה. זה תוצאה של תהליכים שהיא עברה, והבטלות שלה היום לצאת הוצעה לעולם במלוא העת. זו התשובה שלה כלפי הציפיות החברתיות.

מה משרות הדרמטיות האת?

פתיחת להיות, סקיצות, סקיצות, אפקים ורבים דרימן מפותת הדפד ומחולל מסמנות. הסגנון שלה

צילום: אייל טואן

אכילה או אנדוקסיה ומבקשת להשלים עם העוף שלה; ונשים שעברו תקיפת מיניות, שעברו רבנו הא מעטפת מגוננת. השיח סביב הבגדים מאפשר להרחיב את המגוון של מה שנתפס כמקובל ואפשרי. המטרה היא לאפשר ייחודיות בלי לשלול את הצד הן להשתמש בגברים כגברים, שגם בכל גיל. אני מלמדת אותן להשתמש בגברים כגברים, אבל לא להפיק מעצמן יותר. התייחסות בלתי נפרדת לגוף ולחלום.

מי קורא? למשל, אימאזת ובנות שרוצות שיפור בחיבור בין ניהול. זה מרחיק לראות כמה חוקר העבודה והבידור רית של דימוי נהן ותפקידים חברתיים. אהנו סוכנות החברות של הבנות שלנו, ונמצאות במתח מתמיד בין היצון לחנך אותן להשתלב ולהסתגל בחברה לבין היצון שהיו עוצמיות חופשיות. הבנות נמצאות בצומת השיח בין נשים בכלל, ובין אימהות לבנות בפרט, כאשר כל אחת רוצה שהאחרת תתלבש כמוהן, וכולן לא יוצא מן הכלל מרשפות מהלחץ החברתי תני דוגמה.

נערה בת 14, שאחרי שעברו הפסקה להשתמש בעדשות והשלימה עם משקפי הראיה שלה, ובמקביל הפסקה להחליק את השיער ונשארה מתלחלת כמו שראתה במקור. כבר בגיל הזה הנעמות סביב המראה הבין מקובעות בצורה עמוקה.

עוד דוגמה. רווקה בשנות ה-30 לחייה הגיעה כחלק מה תהליך של חיפוש זוגיות. היא לבשה בגדים בשתי מידות מעל המידה האמיתית שלה, כחלק מהצורך להסתיר חלקים בעצמה, לא להיתקף. כשדיברתי על דייטים, ראנו כמה היא עוסקת בתדמית שהיא משרתת ובמה שמצופה ממנה, ולא בהנאה ובחלק של מה ברייטים האלה. המסר הוא שנשים יכירו לוח להשתמש בגברים כדי להצליח ולהגשים יסוד יותר, שהבגדים הם חלק מהזהות שלהן ושלא צריך כל הזמן להתלבש כמו שמצופה. כמוכן שהכל עניין של מידותיות, לאתגר את הציפיות ממך כמוכן החיובי. כי אם אנני לעבודה בלבוש חשפני מאד, הציפיות העצמי יהיה לי למכסלה ולא לעוד.

מה לבני קבית בברזיל? ותהליך שאני עוסקת בו גם מרחיק אותנו מהקנייה הפיזית של בגדים ומשקב אהנו לצרכנות מדידת יותר ומודרן. עבוד בעלי העסקים המסר בחד מאד מתחלל שינוי תודעתי ביחס לאופנה, אנשים קונים אוניברסיטת ומתרחקים מהשמות הגדולות, הם מחפשים שהבגדים יתאימו להם – ולא לבגדים. יש חיפוש אחר בגדים שונים ולא רגילים, גם במרחק מידות רחב יותר וגם בטוח אפשריות רחב יותר.

בעלי עסקים שרוצים למכור נכון צריכים לאפשר חוויה חיובית, גם מבחינת דימוי הגוף של נשים צרכניות. למשל, להתאים את טווח המידות, כך שנשים יוכלו למצוא בגדים שמבטאים אותן ולא רק מסווים את הגוף שלהן, הן מבחינת בריט עוצמי – כלומר מגוון רחב יותר של צבעים וגודלות. צריך להגיע למצב שבו כל אדם שנכנס לתחת יכול למצוא בה משהו ולהתחבר אליו. כיום הנעירות מסוננות לקהלים ספציפיים, ונשים רבות חשות מודרות.

אצלנו ייצוגים שמספיעים על יכולת החשיבה, הדימוי, ובחורא הדימוי. מחקר נוסף מצא שאנשים מתארים את עצמם כהלימה לסגנון הבגדים שלהם. אנשים שלבשו בגדים אלגנטיים תיארו את עצמם כמסודרים ואחראים, ואנשים שלבשו בגדים ספורטיביים תיארו עצמם כרמנים וקליילים. אני לא יודעת מה קודם למה, אם אנו בוחרים בגדים מסוג מסוים בשל התפיסה העצמית, או שעצם סגנון הלבוש משפיע עלינו כך.

אולי גם זה. מחקר אחר, של פרופ' ברברה פרדריקסון, רמזת מרכזית בעולם הפסיכולוגיה החיובית, נתן לגבי רים ולנשים למלא מבחן בשני סוגי לבוש – מודרן ובגד ים. רק הציונים של הנשים הירדדו כשהן לבשו ביקיני. ההסבר גם כאן הוא שהן היו עוסקות באיך שהן נראות, ולא הצליחו להתרכז במבחן. אהנו רגילות להסתכל על עצמנו כאובייקט, וזה משפיע על רפואי החשיבה.

זה גם יכול להיות הפך. כן, למשל, מה יקרה למנהלת שחננה לעבודה, ובי מקום ללבוש את הבגדים הקלאסיים – החולצה המסר פתוח ומכנסים רחב – תבוא עם זקס וזה? אני חושבת שאולי דווקא זה הוא תחוד את היכולת שלה להתקדם ולפרוץ הוצעה, לחשוב יצירתי. בגד ימל לגורם לנו להצליח יותר וגם להיות מאושרים. גם כך עם גבר שיי בוא תחלצה צבעונית.

מה רע בגברים ומי שירט? המחקר החלוצי בתחום הוא של אדם גלינסקי, פסיר כולוג, מרצה וחוקר בבית הספר לימנול עסקים של אוניברסיטת קולומביה. במחקר ביקשו מאנשים לענות על מבחן פסיכולוגי מכלכל, שכשבי מהדרגם הם לבר שים חלוק לבן ובחצי השני את הבגדים שלהם. הנבדקים בחלוק הלבן ענו מהר ובכוח יותר על השאלות.

כי הם הריגשו כמו רופאים? כשאמרו להם שחלוק הוא של רופא, התוצאות אפילו השתפרו עוד יותר. כלומר, בגדים מפעילים

שחשבות שאני אמורה להיות, ויותר כמו שאני. זה היה תהליך של גילוי, מה הסגנון שלי בכלל, וגם אומץ להתלבש אחרת מאשר בסביבת העבודה שלי. עצם הניסיונות השונים בבגדים והסתת תשומת הלב מהמקובל בסביבה שלי הוציא אותי מהקופסה של מה שהרגלתי לחשוב.

מה היה? למשל, התחלתי ללבוש חצאיות, או אחת הקר לגות שאלה אם התחלתי תהליך של חזרה בתשובה. זה היה בלתי רגיל. גם כפחדמים שבהם יושבת אישה עם כמה בגדים, ללבוש חצאית ולבדוד בסטייל נשי בלתי מתנצל זה רבר שמעורר תגובות.

מה יש במחקר שלך? המחקר שלי הוא על הפסיכולוגיה מאחורי הצ'ריבה הנשית של בגדים – עד כמה זה שייך לצרכים הרגשיים מהבגר, כי דימוי גוף וצרכים רגשיים כדו כיס זה בזה ורלוונטיים. זה תחום שמתפתח בעולם עכשווי. המחקרים מראים כמה לבוש הוא תופעה חברתית שגם מבטאת וגם משמרת סדר חברתי, אבל גם על שיוצר שינוי חברתי. כל הפננה מתחילה מחולצה כלי כיתוב. העניין הוא שהבגדים לא רק משנים את את מה שהסביבה חושבת עלינו, הם משנים גם את מה שאהנו חושבים על עצמנו, והכי חשוב: הם משנים את הרגשות שלנו כלפי עצמנו.

תני דוגמה למחקר מעניין. המחקר החלוצי בתחום הוא של אדם גלינסקי, פסיר כולוג, מרצה וחוקר בבית הספר לימנול עסקים של אוניברסיטת קולומביה. במחקר ביקשו מאנשים לענות על מבחן פסיכולוגי מכלכל, שכשבי מהדרגם הם לבר שים חלוק לבן ובחצי השני את הבגדים שלהם. הנבדקים בחלוק הלבן ענו מהר ובכוח יותר על השאלות.

כי הם הריגשו כמו רופאים? כשאמרו להם שחלוק הוא של רופא, התוצאות אפילו השתפרו עוד יותר. כלומר, בגדים מפעילים

זה לא בודד, בכל אחר יש את המתח הזה בין לוח נהנה כמו שמצפים ממנו לבין היצון להתחבר לוחות שלו, אבל הן אפילו לא יודעות מיהן. או מה את ממליצה להן?

קודם כל שינוי שיש להן אפשרויות בחירה. לוח תהליך לפתח חשיבה עצמאית. בגדים אחרים, מרחק לאחד הנחות שלוח, שילובי צבעים. אין מרשם, אני לא סטייליסטית קלאסית, אני לא מלבישה אותן, אני אראה להן את האופציות והאון להן כלים. אני קוראת לתחום העיסוק שלי סטיילינג וטיפי. בודקים את הפרשנות שהן נותנות ומחפשים אתן את הבגר שהן מפרשות שהוא מייצג את התכונה שהן רוצות.

התגובה הראשונה היא ועוד, אבל אחרי שעובר זמן הן מתחילות ליהנות. הן לא מניעות למה של נסע, אבל יש שינוי והן מתחילות להרגיש נוח יותר בידי של עצמן.

בבית, זה להרחיב את האפשרויות. זאת ותתחלל. אם היא רוצה להתלבש כמו כולן, לא משנה באיזה גיל, ומרגישה שההיטוי העצמי שלה או על הכיפאק. מהניסיון שלי, פעמים רבות זה נובע מחשש היצון להסתיר את הגוף כל הזמן, את הנדדים שפתח מתאימים. כי ככה הן חושבות שיוכר לטענות והצליחה. ככה מתנהגות נשים בכל גיל.

כי הן רוצות להצליח והן רוצות לקבל פידבק חיובי. אני חושבת שההצורך הבסיסי של כל אדם – שיראו אותן, שיקבלו אותן, שיהאבו אותן – אבל זה יותר להתאים לטענות החברתיות. זאת הדרך שהן מכירות לנאמרים את עצמן למה שמצופה. זה מגביל, נשים ונעדרות. נסע מכירה מוחל שנותן להן השקלה, וגם אם הן לא יכולות להיות בדיוק היא, זה אחרת – כי רוגמניות ושחקניות אומרות להן "תהיי כמוני", והיא אומרת "תהיי אני".

ביאור קרוב גבר והיחידות, אילנה דין שאלה את נני שאלה קצת מנצנצת – אם היא תירח בעקבות ההצלחה.

זו שאלה שהרבה אנשים שואלים – מה יהיה עם נני, אם היא תתאים את עצמה למוסכמות? זה יכול להיות, אבל זה לא ישנה את המסר שלה. כי המסר שלה הוא ביטוי עצמי, ולא דווקא מידות גדולות. כשאני עובדת עם נשים אני מנסה להביא אותן לכך שהסטיל יעניק להן ביטחון ועוצמה, ואו הדיבה פני סים הן יכולות להגשים יעדים ומטרות, כמו לרדות. גם נסע אמרה שכשבי היא רוצה להיות רוח. אז אהנו לא יודעים איך נסע תתלבש בעוד שלוש שנים, אהנו מקווים שהיא תתלבש כפי שראת רוצה. צריך תחושה של חיבור עמוק אל הבגר האומץ ללכת עם עצמן עד הסוף, כדי לנתק את עצמן מהציפיות החברתיות.

איך בכלל הצעת לתחום הזה? אחרי עשר שנים של עבודה טיפולית ומחקר רית במרכז רפואי לבריאות הנפש, החלטתי ללמוד סטיילינג במחלק הלימודים חזותיים של שני אישי, שבע פחות מהתכנים שבחשפתי אליהם, ויותר מעצם העבודה התחלתי לחקור את המשמעות הפסיכולוגית של בחירות הלבוש שלי, והשינוי שעשיתי.

מה שיתנה? התחלתי להתלבש פחות כמו הפרסונה המקצועית

צילום: Kirsty Wigglesworth / AP

צילום: PEDRO HUNES / רויטרס

"בהתחלה צחקו עליה – איך היא חזרה ללבוש את אותם בגדים, אבל קייט מידלטון הרמה דגל בנושא של ללבוש אותו בגד כמה פעמים. זה גם קשור אחריות שלנו כלפי קיימות. לקנות יד שנייה ובכלל לבצע רכישות מדודות. סטיילינג לא אומר שצריך לקנות את כל הקניין"

"החשיפה של גופה אינה מטרת התלבושת של נני ברזילי, זה ברור, אלא הצבעוניות והדרמה. זה תוצאה של תהליכים שהיא עברה, והבשלות שלה היום לצאת החוצה לעולם במלוא העוז. זו התשובה שלה כלפי הציפיות החברתיות"

מהגר יהודי נידון למוות בסקוטלנד על רצח שלא ביצע, ויוצרו של שדלוק הולמס. ארתור קונן דויל. נחלץ לשחררו. במקרה לא זכה למרחות רב עד ששיחונאית כוחות בספרים חקרה את הפרשה

A black and white photograph of a dimly lit, ornate interior room, likely a parlor or study. The room features dark wood paneling, a large fireplace mantel with various decorative objects, and a round table covered with a white cloth. A chandelier hangs from the ceiling, and a large framed picture is on the wall.

רדמות המסורה, עיני בעדידות
האורניות קראו לעמק את המב
לילי הדרישה בלתי המשפח. אור
חושש אחר הפרטים הקטנים, שור
תורקם "מפספס" את תשובותם.
ללא צא, לאט, לאט בלדו לפרום
אשרושות העניויות הפיקטי
ביות, ההתחדקה כביכ צוואור
של סליה.

הוא, למשל, הבין שני את הת
שכש שנמצא ברושות סליה לילי

האף, גזן העור והמבטא.
"חסיפור על מהגזע, ער
מדי, מורשע ובעט נחלה בג'
לל פשע שהמשטרה והתביעה יד
עו היטב שלא בצד, צינן במסרו
שעיר לעזאזל על רקע של גזע'
נות, אנטישמיות וזרם זרם,
היא מסכמת. "מי שחושב ששק'
הים כאלה לא ירלוונטניים לזמננו,
מומלץ שיפנה את צדינו."

יצר את דמותו של שרלוק הולמס
כ"בשל מרצח"; ובגוררת: חם
גי' מלחמת התעלומות צעד, עד
תוך שימוש בהגיגו זה ובכינון
תנת – ללא עזר קדומה. כ"באו
התמדה עד העת של סליקת
קנו דול היה חוש להביא לפת'
רוך את תוך שרלוק מעובדות,
שהכינוי כי לא ייחנן שהוא

המקרה המפורסם הראשון
שבס עסק היה הוראתו של עורך
דן בוריס מנצח הירי, שהתלמידים
שליו כלל בפניו השתלשלו ומרמזים
לכוסים בכפר בצפון-מזרח אנגליה.
הספר כמך בעיות את תחרות
מך, מנין, כדן את הורית, פועל
ראוי אשמש שונים והוציא לה
בי לזכירו ולתחרותו של הנא
שם שהולך.

החלטה חלץ דוק מנגן מלה
"מורה שונות. שערות את
החלטה חלץ דוק מנגן מלה

“לקראת סוף הספר, כמעט כב” דרך אגב, המחבר מוזכר כי קונן דליה מורכב ממוקדמות בתיקון ההיסטוריה הכלת-מוקדמות של מהר”ג יהודי גרמני על רצח בעלגו, נזכרת החודש בראיון “להארץ” “הדמית” משה שטיינר על שריון הולמס השתמש בשיטות “הולמ” סיית” לשלדור אדם שקמל כב” אב קטיר נזכר במסר 18 שנים, ותהית” איך יונאן שהסיפור פור” אינו מוכר יותר.”

בשנים האחרונות נברה פור” סק בארכיונים ברחבי גריטניה.

עופר אדרת

לאוסקר סלייטר הידו כל בה' תנינו לריות חשוד מידו בפשע חמור: רשעו מהנו יהודי מן רבניו שנה לא היה בריו הפלי' שר לו חרות על תקפת בה סבות מחמירות, וההצ'יק את שם כהן פנים התרועע עם יד' פוסט מפספסים מהעולם התח' תור. יד' שטות שיועית שרית' איש בסקוטלנד לא התה, לפי' כהן, שטות נעצר 1909- בהשדן שר לו ורלרש שטות ערדה מן' לונג. העובדה שהיה ברשותו תכ' שר דומה לזה ששדן התר'ר' חת, ולזה הפלגות לאוסק'רקה תכ' שר יד' מן' לתור, התה' הפי' שר כד' להשיקו יד' תה' תה'תלות ממצאנים איש חר'ר, שהעידו בכריו כ' רבנו הרועה.

משפט הזכו הפמפרוב שר' ררן לו הסתיים יד' יד' מוות. ררן לתור, יד' יד' לפי' מן' הענינו לתור, הורר התה' שר' כהן ערדות פור. תה' 18 השנים הבאות בילה במבצר שישש כל יד' וכוונה 'הרגלאה' שר' קו'ר, להשיק יד' השק'ר. לימים העיד כ' תכינו להתבאר את שר' יד' שר' שר' תה' 20- ככלא.

הוא שורר תחל'ל באופן מפתיע 1927-, ורתיש'ן יד' כהן מכל' שר' וכו'ל פניו שר' מההרג'נה